

Waardering ondervinden, goed gevonden worden, gezien worden, dat willen we allemaal wel. Eigenlijk kan een mens niet zonder. Maar er zijn grenzen... De Farizeeën uit het evangelie van vandaag hebben die grenzen blijkbaar overschreden, want alles wat ze doen, doen ze om op te vallen en gewaardeerd te worden. Ze kleden zich opvallend, zijn erop uit om de beste plaatsen in te nemen en ze willen meer dan beleefd gegroet worden. Bovendien, zegt Jezus, eisen ze van de mensen meer dan ze zelf ooit doen.
"Luister naar hen, maar doe niet zoals zij..."

Beste mensen, dit evangelie nodigt uit tot een eerlijk gewetensonderzoek van allen die leiding geven in onze kerk maar eigenlijk worden we allemaal aangesproken.

Als de voorschriften en de rituelen voor de eredienst, zeg maar voor het samenkomen op zondag en voor het vieren van de Eucharistie, belangrijker worden dan het breken en delen en het zich verbonden weten met God en met elkaar, dan zijn we niet goed bezig...

Als ons samenkomen op zondag ons niet aanspoort om ook de dagen erna zorgzaam om te gaan met de mensen die we ontmoeten, dan zijn we als christen en als gelovige gemeenschap niet goed bezig...

Als ik hier vandaag en ook op andere zondagen een homilie mag uitspreken en verklaren waartoe de lezingen ons oproepen maar als ik het zelf niet probeer te doen, dan ben ik niet goed bezig....

Beste mensen, de kerkhofbezoeken van de voorbije dagen, het verwijlen bij de herinneringen aan dierbare overledenen, confronteren ons telkens weer met de broosheid van elk mensenleven en met de steeds weerkerende vraag van de gelovige "Waar komt het in ons leven op aan?"

Ik vond een tekst, de auteur is mij onbekend, die ik bij wijze van bezinning wil meegeven.

*Wanneer de avond valt over het leven van een mens
legt de Heer zijn hand op onze schouder en zegt:
"Kom, laten we oversteken naar de andere oever."*

En bij deze ontmoeting van de Heer wordt dan de definitieve samenvatting gemaakt van ons leven, ons pogen en ons aarzelen, ons geluk en onze tegenslagen.

*Op dat ogenblik is het niet belangrijk meer
of je veel of weinig talenten hebt ontvangen,
of je succes hebt gehad in je leven of tegenslag,
of je naam hebt gemaakt of naamloos hebt geleefd.
Dan hanteert God zijn waardenschaal
die zo heel anders is dan die van de mens.*

*Hij stelt ons eigenlijk maar die ene vraag:
"Wat heb je met je liefde gedaan?
Heb je alleen maar aan jezelf gedacht,
of stond je klaar voor iedereen die
-gevraagd of ongevraagd- op jou rekende?"*

*En het antwoord op die vraag is voor Gods oordeel
beslissend over ons leven, maar ook bemoedigend.
Dan zullen velen tot hun verrassing ontdekken
hoezeer ook de kleinste dingen gewaardeerd worden.
Niets zal waardeloos blijken als de liefde er
-hoe dan ook- mee gemoeid was.
Ook als je alleen maar deed wat je hart je ingaf,
als je klaarstond omdat je niet anders kon.*

Leef vanuit je hart staat er vandaag op ons misblaadje

Marie-Jeanne Speleman